

ת"פ 23460/02/14 - מדינת ישראל נגד א מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 23460-02-14 מדינת ישראל נ' מ(עציר)

לפני
בעניין: כב' השופט מרדכי כדורי
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א מ (עציר)

הנאשם

גזר דין

הרקע:

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, שניתנה במסגרת הסדר טיעון, ב-6 עבירות של תקיפת סתם - בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין תשל"ז - 1977, וב-2 עבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק הנזכר.

כתב האישום המתוקן מפרט כי הנאשם והמתלוננת נשאו כשנה וחצי קודם להגשת כתב האישום, כי הם הורים לבן משותף, וכי למתלוננת בת נוספת מנישואים קודמים. בכתב האישום מפורטים ארבעה אישומים, הנוגעים לארבעה אירועים, כפי שיפורט להלן:

על פי עובדות **האישום הראשון**, ביום 7/2/2014, בעקבות ויכוח שהתגלע בין הנאשם למתלוננת, הנאשם חנק את המתלוננת באמצעות שתי ידיו. בהמשך, הנאשם הכה את המתלוננת בין היתר, על ירכה הימנית, תוך שהנאשמת נשכבה על המיטה בכתה וצעקה. לאחר מכן הנאשם קרא לאמו ולאחותו, ובנוכחותן שב וחנק את המתלוננת בשתי ידיו.

רק לאחר שאחותו של הנאשם ביקשה ממנו לחדול ממעשיו הוא הרפה את אחיזתו מצווארה של המתלוננת.

על פי עובדות **האישום השני**, ביום 24/5/2013 המתין הנאשם למתלוננת מחוץ לבית השכנים בו שהתה. כאשר המתלוננת יצאה מהבית הנאשם הסיר את המטפחת מראשה והשליכה ארצה, חנק את המתלוננת בצווארה באמצעות שתי ידיו, וקילל אותה בגסות. כתוצאה ממעשי הנאשם נקרעה שרשרת שענדה המתלוננת.

בהמשך, הנאשם הכה את המתלוננת בראשה, תפס את כתפה ומשך אותה עד שנפלה ארצה. המתלוננת קמה מהרצפה ורצה לכיוון הבית. הנאשם רדף אחרי המתלוננת, אמר לה כי ישובו לביתם והבטיח שלא יפגע בה. אולם, כאשר הגיעו סמוך לביתם, משך הנאשם את שערה של המתלוננת עד שזו התכופפה הצידה.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם חשה המתלוננת כאבים עזים בראש ובקרקפת.

על פי עובדות **האישום השלישי**, כחצי שנה קודם ליום 7/2/2014 יצרה המתלוננת קשר טלפוני עם חברו של הנאשם, וביקשה לשוחח עם הנאשם. על רקע זה הכה הנאשם באמצעות אגרופו בצלעות המתלוננת. כתוצאה מכך המתלוננת התכופפה, חשה קשיי נשימה וכאב ממושך, ונגרם לה סימן אדום.

על פי עובדות **האישום הרביעי**, יום לאחר האירוע באישום השלישי, לאחר שהמתלוננת קמה משנתה, ניגש אליה הנאשם, משך בשערה בחוזקה, הכה בראשה ואמר לה שלא יהיה לה טוב אם ידע שיש משהו בינה לבין חברו.

המתלוננת קמה מהמיטה, לקחה מזוודה, החלה לארוז חפציה והלכה לעבר דלת הכניסה של הבית. בשלב זה הנאשם אחז במתלוננת, סובב את גופה, הרים את ידיה והכה אותה בבתי השחי שלה, עד שהמזוודה נפלה מידיה.

בהמשך, הנאשם דחף את המתלוננת אל חדר השינה, הפיל אותה על המיטה, התיישב על גופה והניח את ברכיו על בטנה, כך שמנע ממנה לזוז. לאחר מכן, תפס הנאשם את ידיה של המתלוננת והחל לנשק אותה.

תמצית טיעוני הצדדים:

המאשימה טענה כי עבירות אלימות במשפחה הינן מכוערות וקשות לחשיפה. מדובר במעשים הנעשים לרוב בסתר, כאשר לעיתים קורבנות העבירה מסתירים את ביצועה.

לטענת המאשימה, על בית המשפט להוקיע את מעשיו של הנאשם בעת גזירת הדין.

המאשימה ציינה כי הנאשם סירב להמלצת שירות המבחן לבחון אפשרות לשלבו בהליך טיפולי, וכי לנאשם הרשעה קודמת בגין עבירות אלימות במשפחה.

המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין שנת מאסר אחת לבין 4 שנות מאסר, וכי העונש המתאים לנאשם מצוי בחלקו העליון של מתחם הענישה הנ"ל.

ב"כ הנאשם ציינה בטיעוניה כי הנאשם לא גרם לנאשמת חבלה של ממש. לפיכך, מתחם הענישה נמוך בהרבה מזה לו טענה המאשימה.

עוד ציינה הסניגורית כי לשני בני זוג מדובר בנישואים שניים, כאשר כל אחד מהם נושא מטען כבד ומנסה לשקם את חייו. הקשיים הכרוכים בכך גרמו למשבר ולקושי בניהול חיי משפחה.

מעצרו הממושך של הנאשם גרם סבל לשני בני הזוג, כאשר במהלך התקופה המתלוננת הקפידה לבקר את הנאשם, להתייצב לדיונים בבית המשפט, ולבקש מבית המשפט שלא להחמיר עם הנאשם.

ההגנה ציינה עוד כי הנאשם סובל מנכות קשה, לאחר שנפצע בפיגוע שהתרחש לפני כעשור, וכי הדבר משפיע על

תפקודו ומקשה על שהייתו במאסר לתקופה ממושכת.

ב"כ הנאשם טענה כי הרשעתו הקודמת של הנאשם הינה משנת 2006, וכי יש לזקוף לזכותו את העובדה שבמהלך שנים רבות לא היה מעורב בפלילים.

בסופו של דבר ביקשה הסנגורית להטיל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

הנאשם הביע חרטה על המעשים שביצע, הבטיח שיפנה לשלום בית ושלא ישוב לסורו.

תסקירי שירות המבחן:

שירות המבחן ליווה את הנאשם במשך מספר חודשים.

מן התסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי הוא כבן 41, אב לשני ילדים מנישואיו הראשונים ולילד נוסף מנישואיו למתלוננת. הוא נפצע בעברו בפיגוע ירי, מוכר על ידי הביטוח הלאומי כנכה בשיעור של 55%, אינו עובד, ומתקיים מקצבת נכות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם אינו מקבל על עצמו אחריות מלאה על התנהגותו האלימה וממזער את חומרת העבירות.

שירות המבחן פירט בתסקירו את הקשיים במערכת הזוגית של הנאשם והמתלוננת, את יחסם של בני הזוג לקשיים אלו, ואת מידת חששה של המתלוננת מפני הישנות הפגיעה בה.

שירות המבחן פעל בניסיון לשלב את הנאשם במרכז לגברים הנוהגים באלימות זוגית. אולם, כאמור, הנאשם לא היה מעוניין באפיק זה.

דין והכרעה:

הנאשם פגע במעשיו פגיעה של ממש בגופה, בכבודה, בשלומה ובשלוות נפשה של המתלוננת, כאשר פעל כלפיה באלימות מספר פעמים, במשך תקופה של כשנה.

עובדות כתב האישום מלמדות כי הנאשם ביצע את מעשיו שלא לאחר תכנון מראש, אלא באופן ספונטני, על רקע קנאה למתלוננת או בעקבות ויכוח בינו לבינה.

כתוצאה ממעשי התקיפה שביצע הנאשם עלולים היו להיגרם למתלוננת נזקי גוף משמעותיים וקשים. הנזקים הפיזיים

שנגרמו למתלוננת בפועל הסתכמו בכאבים, קשיי נשימה וסימן אדום. ברם, נקל לתאר את התחושות הקשות שנגרמו למתלוננת בכל אחד מן האירועים, בנוסף לנזק הפיזי הנ"ל.

מוסכם על הצדדים כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד לכל מעשי העבירה שביצע הנאשם. לפיכך אין צורך להרחיב בעניין. אציין אפוא, בקצרה בלבד, כי הגישה האמורה תואמת למבחן הקשר ההדוק שנקבע בהלכה הפסוקה (ע"פ 4910/13 בני ג'אבר נ' מדינת ישראל 29/10/2014).

בהתחשב באמור ובמדיניות הענישה הנהוגה (ראו: (רע"פ 3116/15 פלוני נ' מדינת ישראל 6/5/2015, רע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל 18/8/2008, ע"פ (חי') 6003-11-10 דריאבין נ' מדינת ישראל 13/1/2011, עפ"ג (מרכז-לוד) 42679-02-13 סנדלר נ' מדינת ישראל 23/4/2013, בת"פ (פ"ת) 55262-11-12 מדינת ישראל נ' ש' א"י 19/3/2013), נראה לי כי מתחם העונש ההולם למעשי העבירה שביצע הנאשם נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשי מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם הענישה הנ"ל יש להביא בחשבון, לטובתו של הנאשם, את הנזק שייגרם לו ולמשפחתו, מטבע הדברים, כתוצאה מהרשעתו ומהעונש שיוטל עליו. משקל ראוי יש ליתן לנזק שייגרם לקורבן העבירות - המתלוננת. עוד יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, אשר חסכה את הצורך להעיד את המתלוננת, חסכה מזמנם של העדים האחרים, זמנם של הצדדים ומשאבי המערכת. בנוסף, יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם נטל אחריות על מעשיו, אולם לא ניתן להתעלם מכך שהנאשם נטל אחריות חלקית בלבד, מזער את משמעות מעשיו והקל בחומרתם.

בנוסף, יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם המפורטות בתסקיר שירות המבחן, בפרק הזמן הארוך בו הוא נתון במעצר, ובעמדתה של המתלוננת. עם זאת, כידוע, בעבירות מעין אלו שביצע הנאשם יש לעמדתה של המתלוננת משקל מצומצם בלבד.

לחובתו של הנאשם עומד עברו הפלילי, הכולל הרשעה בעבירות קודמות של תקיפת בת זוג ואיומים. ברם, לנוכח השנים הארוכות שחלפו, יש להרשעה זו משקל מוגבל בלבד.

בנוסף, אין להתעלם מכך שהנאשם בחר שלא להשתתף בהליך טיפולי, זאת על רקע גורמי הסיכון להישנות התנהגות פוגעת על ידו, כמפורט בתסקיר שירות המבחן.

בהתחשב במכלול השיקולים הנ"ל אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 20 חודשים שיימנו מיום מעצרו (6/2/2014).

2. מאסר למשך 7 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר אם יעבור עבירת אלימות גוף כלפי בת זוג.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשע"ה, 18 מאי 2015, בהעדר הצדדים.